

Dato: 6. november 2008
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2008/4009-83
Sagsbeh.: HBS
Fil-navn: L 10 – spm 13

Besvarelse af spørgsmål nr. 13 ad L 10 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 31. oktober 2008.

Spørgsmål:

”Vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag, der indretter visumreglerne, så borgere i Asyl- og Immigrationslande har samme adgang til turistvisum til Danmark som i Sverige?”

Svar:

På baggrund af de for Integrationsministeriet foreliggende generelle oplysninger om svensk visumpraksis kan jeg oplyse følgende:

De danske og svenske visumregler og –praksis er ikke umiddelbart sammenlignelige. Efter svensk visumpraksis udstedes der nogle generelle retningslinjer, som suppleres af landespecifikke instruktioner, der opdateres jævnligt afhængigt af landesituationen. De generelle retningslinjer henviser bl.a. til de relevante regler (nationale regler og Schengenregler) og omhandler generelle retningslinjer for visumsagsbehandling, herunder en liste over faktorer, der influerer på vurderingen af sagen, et afsnit om uddybning af de svenske lovregler om visum, herunder om afslag, og hvilke sager der i den forbindelse bør sendes til Migrationsverket til afgørelse.

De specifikke retningslinjer indeholder oplysninger om særlige forhold, herunder for eksempel hvad visumsagsbehandleren på den enkelte ambassade skal være opmærksom på eller stille krav om i forbindelse med behandlingen af visumansøgninger, samt hvilke krav der skal stilles til en ansøger, der f.eks. ønsker at foretage et turistbesøg.

Visum til turistbesøg kan udstedes, når der ikke er anledning til at tvivle på, at der er tale om et korttidsophold. Ansøger skal dokumentere, at han/hun er etableret i hjemlandet og er i besiddelse af midler i et sådant omfang, at det fremstår som rimeligt at rejse ud som turist. Herudover skal ansøger være troværdig i sit formål med rejsen. Der vil i disse sager altid skulle foretages en afvejning af, hvorvidt visumansøgeren har til hensigt at vende tilbage til

sit hjemland igen efter turistbesøget. Emnet omtales både i de generelle retningslinjer og mere detaljeret i de specifikke retningslinjer.

Et ændringsforslag kunne udformes således:

”Ændringsforslag til

Forslag nr. L 10 om forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Effektivisering og smidiggørelse af adgangen til forretningsvisum og besøgsvisum)

Til § 1

1) *Nr. 1* affattes således:

1. § 4, stk. 4-7 affattes således:

”Stk. 4. Beløbet, der er nævnt i stk. 2, forfalder til betaling, hvis udlændingen efter indrejsen

1) udvises efter kapitel 4,

2) indgiver ansøgning om asyl her i landet eller i et andet Schengenland, eller

3) indgiver ansøgning om opholdstilladelse på et andet grundlag, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Uanset stk. 4, nr. 3, forfalder beløbet, der er nævnt i stk. 2, ikke til betaling, hvis

1) udlændingen ansøger om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2,

2) udlændingen ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, på grundlag af en sådan familiemæssig tilknytning, der er nævnt i § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2,

3) udlændingen ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, med henblik på at studere,

4) udlændingen ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4,

5) udlændingen er omfattet af § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 eller 6, og søger om opholdstilladelse på dette grundlag, eller

6) hensyn af humanitær karakter afgørende taler derimod.

Stk. 6. Stk. 5 finder ikke anvendelse, hvis der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ansøgningen er at undgå, at beløbet, der er nævnt i stk. 2, forfalder til betaling, eller der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ansøgningen er at forlænge opholdet her i landet, og det er åbenbart, at ansøgningen ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse.

Stk. 7. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler for, hvordan økonomisk sikkerhed efter stk. 2 skal stilles, og for betaling af beløb, der er forfaldet til betaling efter stk. 3 og 4. Det i stk. 2 angivne beløb er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 8. En udlænding, der er statsborger i et land, der i Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations Notat om visumpraksis er placeret i asyl- eller immigrationslandegruppen, kan få visum med henblik på turistbesøg.”

[Ændring af praksis for meddelelse af turistvisum til statsborgere i lande, der er placeret i asyl- og immigrationslandegrupperne]

I bemærkningerne til ændringsforslaget kunne angives en nærmere beskrivelse af den svenske visumpraksis.

Jeg kan ikke tilslutte mig et sådant ændringsforslag.

For det første er de danske visumregler – herunder den vejledende landgruppeinddeling – reguleret i Integrationsministeriets visumpraksisnotat og ikke i udlændingeloven.

For det andet har jeg ikke noget ønske om generelt at erstatte den danske visumpraksis med den svenske, uanset at Sverige – som de øvrige Schengenlande – tager konkret hensyn til, hvilket land den enkelte visumansøger kommer fra.